

ЈОСКА

УЧИЛИШТЕН МАГАЗИН БРОЈ 17 АПРИЛ 2025



СОУ „ЈОСИФ ЈОСИФОВСКИ“ ГЕВГЕЛИЈА
МЕДИУМСКИ КЛУБ „ЈОСКА“



СОДРЖИНА

3

ПАТРОНЕН ДЕН

4

СВЕЧЕНА АКАДЕМИЈА

5

ГОВОР НА ДИРЕКТОРОТ:
Александар Делиџаков

6

ФОТОГАЛЕРИЈА: Театарска
претстава „АДСКА МАШИНА“

8

КОЛУМНА: Во улога на
Силвестер

10

НАСТАНИ И НАТПРЕВАРИ

14

Театарска претстава за
промоција на безбедна
училишна средина

15

ИНТЕРВЈУ: МИЛИЈАНА
ПАВЛОВСКА

17

ИНТЕРВЈУ: ТИЈАНА РИСТОВСКА

20

СТАРИТЕ ЗАНАЕТИ -
СВЕТИЛНИЦИ НА ЖИВОТОТ



ПАТРОНЕН ДЕН

СОУ „Јосиф Јосифовски“ - Гевгелија со бројни активности го прослави својот патронен празник.

Во чест на својот патрон Јосиф Јосифовски – Свештарот беше положено свежо цвеќе на неговата биста од страна на вработените и учениците од ова училиште.

На 12.4.2025 година се одржа свечена академија со поздравни говори на директорот на училиштето, Алексадар Делицаков и директорката а ТШ „Михајло Пипин“ од Инџија Драгана Винчиќ Младеновиќ.



СВЕЧЕНА АКАДЕМИЈА

СОУ „ЈОСИФ ЈОСИФОВСКИ“
ГЕВГЕЛИЈА



ГОВОР

**Александар Делиџаков -
директор на СОУ „Јосиф
Јосифовски“ - Гевгелија**



...СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија е пример за успешно училиште кое гордо стои чекор напред во иновативниот воспитно- образовен процес, училиште во кое за време од 70 години образование многу ученици успеале да ги постигнат своите цели, да стекнат знаења, вештини и вредности и така подготвени да се вклучат во градење на денешното општество и да го збогатат со своите таленти и способности.

Како и секое друго училиште, така и СОУ „Јосиф Јосифовски“ има предизвици, но со позитивните искуства од минатото, лесно ги надминува и продолжува со успешното образование на следните генерации на ученици. Еден од главните предизвици во денешното време е постојаното менување на технологијата и брзиот развој на истата. Затоа, нашето училиште го зголемува квалитетот на образование преку професионално развивање на кадарот, ги прифаќа и имплементира најновите технологии за да ги подготви учениците да го развијат својот потенцијал за успешна кариера во иднина.

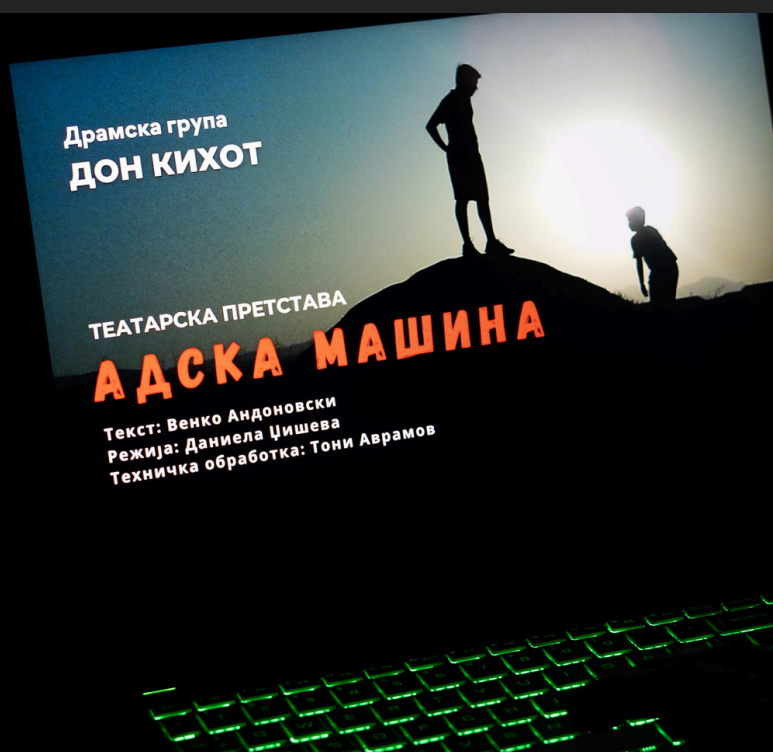
Иако училиштето е успешно, секогаш има место за подобрување. Треба да се работи и вложува во развивање на стратегии и акции за подобрување на наставниот процес, на вработените и на учениците, како и инвестирање во образовни технологии и иновации кои можат да го подобрат образованието во нашето училиште. Треба да се биде во тек со најновите трендови и истражувања во образованието и константно да се инвестира во свое професионално развивање и обучување. Исто така вклученоста на родителите, заедницата, локалната самоуправа, приватниот бизнис-сектор во различни активности се важен дел од успехот на училиштето.

Секако наставниот кадар во СОУ „Јосиф Јосифовски“ има клучна улога во образованието, бидејќи нашите наставници не само што им пренесуваат знаења на своите ученици, туку и ги инспирираат, мотивираат и поддржуваат учениците во нивните напори за учење и развој, а преку различните активности и проекти ги поттикнуваат да развијат критичко мислење, креативност, одговорност, дисциплина и тимски дух...



ФОТОГАЛЕРИЈА

Театарска претстава
„АДСКА МАШИНА“
Драмска група „ДОН КИХОТ“







ВО УЛОГА НА СИЛВЕСТЕР

Костадин Узунов

Венко Андоновски – маестрален виртуоз низ своите предавања и низ своите испишани страници. Мојата прва асоцијација за Андоновски е врвниот роман „Вештица“, но и делата „Папокот на светот“, „Папокот на светлината“, „Ќерката на математичарот“... Во оваа колумна вниманието ќе го насочам кон драмата „Адска машина“.

Патрониот празник на СОУ Јосиф Јосифовски го одбележавме на 12 април. Токму ракописот на Андоновски „Адска машина“ значи еден отсјај на сценското огледало. „Адска машина“ ја одигравме пред гевгелиската публика, целно оддавање почит кон патронот. Подготовките за изведбата започнаа еден месец пред премиерата. За навидум краток рок нашата задача, поточно на Драмската група „Дон Кихот“, гласеше дека само првенците треба да бидат наша компарација.

Јас бев предодреден за улогата на Силвестер. Потребно беше специфично прилагодување на дикцијата и имитирање некоректен карактер. Во почетните фрагменти од драмата Силвестер е чуден. Постапува спротивно од зрелоста за својата возраст – рана идиотска фаза. Упатување провокации кон братот поради љубомората и одмаздата го карактеризираат внатрешниот изглед. Колку тоа буди одговорност во него докажуваат потезите во кулминационите состојби – неразбраноста и нереалноста при опсадата во подрумот. Проблемот во толкувањето на оваа улога е пресвртот од еден во друг карактер. Чувството на прикриеност е главното обележје. До кој степен оди лутината и извишувањето на тонот во почетните делови? Не треба да се однесува приземно поради поклопување во расплетот. Стравував дека публиката нема сосема да ја увиди разликата во лагата на Силвестер и неговото признавање, разрешување на долгиот проблем. Бев осмислил детски чекорења, крикови од недораснатост на незрелоста. Сепак барикада во таквата импровизација е самиот драмски жанр. Не би рекол дека станува збор за комедија. Всушност жанрот е тежок за категоризирање.

Се согласувам дека хумористичните елементи, комичните реплики и актерската игра даваат значаен придонес публиката за момент да помисли дека се зборува за комедија. Процентот на хумор доминира, но вкупниот тек и крајниот резултат, ги уриваат смешните моменти. Како една интересна анегдота се издвојува случката на една од почетните проби. Професорката Џишева, бараше од мене да прекинам со детското однесување во ликот. Јас настојував на моето убедување дека преобразбата нема да е видлива доколку не ги вметнам неколкуте такви постапки. Веќе донекаде лута поради моето непочитување во тој контекст на една проба ми вели:

– Добро, ајде размисли. Како Мирна би прифатила врска со Силвестер ако тој е ваков детинест и изидиотизиран.

Размислив малку, и се досетив дека во текстот е наведено како Мирна студира психијатрија. Па така брзо, но шегувајќи се одговорив :

– Професорке, можеби го гледа како потенцијален случај за лечење. Разговорот предизвика весела атмосфера меѓу нас. Мислам дека ќе го врежам ова, во некоја моја мозочна папка, и при секое тажно мислење би било причина за да се разведрам. Едноставно така би ги отргнале првите несовршени одигрувања на нашите ликови.

Сепак, изведбата беше преуспешна, барем такво е моето видување. Го засновав на пријатните коментари кои ни ги доделија како професорите, возрасните од публиката така и ученици, наши другари кои не гледале. Кога врсници или познаници од училиштето, воодушевувајќи се од претставата и нашата интерпретација, оддаваа честитки и пофални зборови, посочувајќи извесни фрагменти од неа, јас се чувствував навистина возвишено. Повеќе го ценев мислењето на неискусните во ова, бидејќи тие го сумираат целосното размислување.



НАСТАНИ И НАТПРЕВАРИ

На Државниот натпревар по германски јазик 2025 година ученичката Љубица Калешкова од IV – 3 клас, под менторство на проф. Ивана Кркотиќ – Прошевска освои Прва награда!



На 14.04.2025 се одржа Државно првенство во Битола во машка конкуренција (средни училишта). Во второто полуфинале се сретнаа екипите на СОУ “Ибрахим Темо” – Струга и СОУ “Јосиф Јосифовски” – Гевгелија. Гевгеличани обезбедија влез во финале. Првото место го освои СОУ “Јосип Броз Тито” – Скопје, второ место СОУ “Јосиф Јосифовски” – Гевгелија, трето место СОУ “Јосип Броз Тито” – Битола и четвртото место СОУ “Ибрахим Темо” – Струга. Ова е историски момент за екипата на СОУ “Јосиф Јосифовски”, прво финале на државно ниво и сребрен медал. Ментори на нашите ученици: професорите по спорт и спортски активности Влатко Семенаков и Трајче Стојанов.



НАЈДОБРА УЧЕНИЧКА КОМПАНИЈА



Успешно заврши регионалниот настан за споделување идеи и вмрежување на нашите ученици на 9 и 10 април во Велес во организација на Цуниор Ачивмент Македонија, за поттикнување на претприемнички идеи и иновации а со поддршка на Агенција за поддршка на претприемништвото на Република Северна Македонија.

На настанот учествуваа 15 тимови и тоа од Велес, Прилеп, Скопје, Струмица Кавадарци, Прилеп, Берово и Гевгелија.

Гевгелиските економисти честуваа со две екипи: Fiscal Company и Waste2Fuel, под менторство на професорката Софија Раманчева Тошева.

СРЕБРЕН МЕДАЛ ЗА СТЕФАН



Award

This award is proudly presented to

Stefan Mladenovski

Silver Medalist

at the 5th IEOx WinterChallenge

Place:91 Final Score: 157,2

Economics:72 Financial Literacy: 85,2 Business Case:55,75

Christos Benos
WinterChallenge
General Manager

WinterChallenge

Организаторот на Меѓународната економска олимпијада, за сите ученици од средните училишта, организираше зимски предизвик во тек на месец февруари. Натпреварот е на англиски јазик, за сите средношколци. Тој се состои од задачи и проблеми кои бараат солидна математичко-логичка основа за решавање на проблеми од економија. На натпреварот учествуваа преку 2000 ученици од 68 земји. Нашето училиште учествуваше со две екипи од по 5 ученици под менторство на професорите по економија и математика. Еден дел од натпреварот вклучуваше тимска работа на проект, и презентирање на решението. Во овој дел двете екипи постигнаа солидни резултати и достоино го претставија нашето училиште. Во индивидуалниот дел од натпреварот, каде учениците си ги одмеруваа своите знаења во областа на економијата и финансиската писменост, ученикот Стефан Младеновски, од втора година гимназиско образование, освои сребрен медал.



Page 1/1

Excellence in action. Thanks to
WinterIO Competition, the Faculty of
Natural Sciences and Mathematics
of the University of St. Cyril and Methodius
in Skopje.



ПОСЕТА НА ДРАМСКИ ТЕАТАР ВО СКОПЈЕ

Учениците од СОУ “Јосиф Јосифовски” - Гевгелија заедно со професорките по македонски јазик и литература Бисерка Макревска и Тања Чугунцалиева беа во посета на Институтот по македонски јазик “Крсте Мисирков”, НУБ Св. “Климент Охридски” и ја проследија теататската претстава “За нас почнува живот” во режија на Дејан Пројковски во Драмски театар Скопје.





ТЕАТАРСКА ПРЕТСТАВА ЗА ПРОМОЦИЈА НА БЕЗБЕДНА УЧИЛИШНА СРЕДИНА

Драмската група „Дон Кихот“ при СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија ја изведе претставата „Крени глас, спречи насилство“ во режија на професорката Даниела Џишева.

Координатор на проектот во СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија е педагогот Маја Проданова, а тимот го сочинуваат: психологот Светлана Митровска, наставниците Тони Аврамов, Даниела Џишева, Софија Раманчева Тошева и Розета Картова. Проектот „Промоција на безбедна училишна средина“ се спроведува од страна на Коалицијата на младински организации СЕГА во партнерство со Македонскиот Центар за Граѓанско Образование, Првата Детска Амбасада во светот „МЕЃАШИ“ и СМАРТ АП – Лабораторија За Социјални Иновации.



МИЛИЈАНА ПАВЛОВСКА

Тијана Атанасова



Која е Милијана Павловска и како Милијана се најде во писателскиот свет?

Милијана Павловска од 2013 година е пензионерка. Родена сум во 1951 година. Целиот работен век сум го поминала во гимназијата „Никола Карев“ во Скопје, како професор и училишен педагог. Во писателскиот свет се најдов сосема случајно и тоа на повозрасни години. Моите квалитети набрзо беа потврдени со Прва награда за песната „Пат“ која ми ја додели Здружението на писатели просветни работници од Р Македонија на анонимен конкурс. Потоа следуваше единствена збирка поезија под наслов „Лирски почетоци“, објавена во 2009 година и на истиот конкурс освоив Втора награда. Потоа мојата писателска кариера во 2010 година продолжи со пишување романи. До денес имам објавено 18 романи.

Што Ве инспирира да пишувате?

За пишувањето ме инспирираат темите од секојдневниот живот, а тие за оној кој сака и може да ги види ги има безброј. Јас сум реалист и цврсто стојам на земја, на животот гледам онаков каков што е. Многу читатели се пронашле во содржините на моите романи. Во нив ништо нема измислено или невозможно, но се подразбира дека содржините не им припаѓаат на една личност.

Кои се Вашите цели во животот?

Моите цели во животот се исцртани од моето детство и домашното воспитание. Тие и денес се мото на мојот живот и така ги воспитав моите две деца и безброј ученици во текот на мојата кариера од 37 години, а тоа се : да бидеме чесни, да ја сакаме вистината, секогаш да се потпираме на себеси и да веруваме дека само небото е лимит.

Како ги избирате имињата на Вашите ликови?

Многу лесно го правам тој избор затоа што се држам до имињата од нашето поднебје. Ги сакам старите православни имиња. Многу водач сметка на која возрасна генерација му припаѓа името на ликот за кој пишувам. Не може Тео да се вика човек кој има седумдест години, така може да се вика неговиот внук. Тоа име денес е многу често, а е изведено од името Тодор.



Како ги креирате световите во кои се одвиваат Вашите приказни?

Немам потреба да ги креирам, затоа што тие е тука. Нашите села, градови, езера, планини, цркви, манастири се составни делови на нашата преубава Македонија.

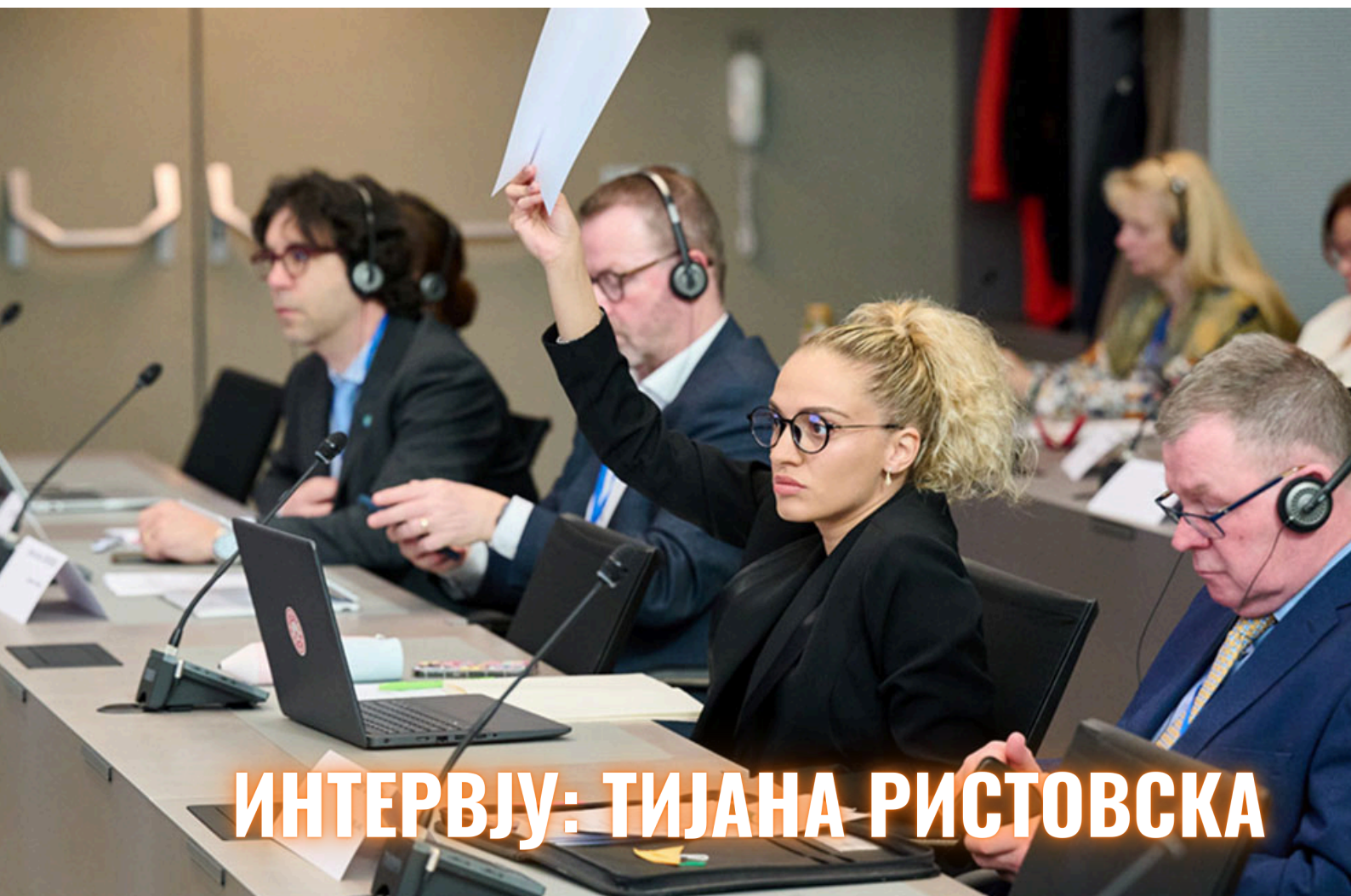
Што би им порачале на младите писатели?

На младите писатели би им порачала сериозно да му се посветат на она што сакаат да го прават. Со една издадена книга да не мислат дека го достигнале врвот. Да се остане на врвот тоа значи да се трае, а да се трае треба да се избираат теми на кои ќе можат да дадат најдобар одговор, притоа да се откажат од многу шетање, да бидат спремни многу часови да поминуваат на компјутер.

Која е Вашата порака до младите и читателите?

Пораката што сакам да им ја пренесам е да продолжат како и до сега да уживаат во содржините на моите романи, во кои сум се внесла себеси со целото мое битие и да им порачам дека иако јавно со осумнаесетиот роман сум го најавила крајот на мојата писателска кариера која беше многу плодна за 10 години напишав 18 романи, сепак нема да биде така туку како што велат еднаш писател, цел живот писател.

Генерално пораката би била дека треба да го сакаме животот затоа што тој секогаш дава втора шанса само што треба да сакаме да ја побараме.



ИНТЕРВЈУ: ТИЈАНА РИСТОВСКА

ПРОМЕНИТЕ СЕ МОЖНИ, НО САМО АКО СИТЕ АКТИВНО СЕ ВКЛУЧИМЕ

Тијана Гоцкова

Ментор:
Ивана Рамаданова

Младата и амбициозна Тијана Ристовска од Гевгелија е студент на политички науки, активистка за човекови права од неодамна стана младинска делегатка на Северна Македонија во Европа. На пленарната седница на 48-та сесија на Конгресот на локални и регионални власти во Советот на Европа, таа одржа моќен говор, испраќајќи силна порака за потребата од систем без корупција. Во својот говор, Ристовска ја истакна трагедијата во Кочани како симбол на поширокиот проблем на корупцијата во регионот и предупреди на опасноста од губење на вербата во демократијата.

Од каде желбата за студирање на политички науки и толкавата посветеност во политичките води?

Мојата академска патека ја започнав со правни студии, но со текот на времето сфатив дека ме привлекува динамиката на општествените промени и непосредното влијание што можам да го имам во процесите кои го обликуваат општеството. Во тој пресвртен момент, голема улога играше Зорана Антовска, асистент на Правниот факултет, која ме охрабри да ја следам својата вистинска страст и да го изберем патот на политичките науки. Бескрајно сум ѝ благодарна за нејзината поддршка. За мене, политиката не е само теорија, туку практична алатка преку која може да се направи реална промена во заедницата, особено кога е водена од јасни вредности, интегритет и емпатија. Моето длабоко уверување е дека младите мора да бидат активни учесници во носењето одлуки кои директно ги засегаат нивните животи и иднини. Оваа сфера ја доживувам како најмоќниот механизам за позитивна трансформација, а посветеноста кон неа произлегува од мојата желба за активна и конструктивна улога во унапредувањето на општеството.



Сметаш ли дека во денешно време младите имаат моќ да го движат светот и колкава е можноста да направат некакви позитивни промени во општеството?

Младите не само што имаат моќ – тие се потенцијалот што може или да го промени светот или да го остави заробен во истите стари обрасци. Но, искрено ме загрижува фактот што ангажманот во општеството и учеството во младинските политики сè уште се доживуваат како нешто „партиско“, како нешто што не е „за сите“. Тоа е недозволиво во 21 век – век на информации, достапна едукација и дигитална отвореност. Да не се прави разлика помеѓу политика и политичка партија значи да се остане во замка што системот намерно ја одржува. Политиката е сè што нè засега: воздухот што го дишаме, образованието што го добиваме, квалитетот на здравството, јавниот превоз, правдата, слободата, можностите. Таа може да уништи живот, но и да го направи достоинствен, убав и функционален. Политиката не е сопственост на партиите – таа е алатка на граѓанинот. И сè додека младите не ја вратат таа алатка во своите раце, не можеме да зборуваме за вистинска демократија.

Од неодамна ти си младински делегат во Советот на Европа. Какво е чувството да се биде дел од таа приказна?

Да се биде младински делегат во Советот на Европа е огромна чест, но истовремено е и голема одговорност. Тоа е простор каде младите добиваат шанса да бидат слушнати на највисоко ниво, а оваа улога ја доживувам како можност, не само за личен раст, туку и за застапување на потребите на мојата генерација. Чувството е инспиративно, но она што ме фасцинира е самата енергија на останатите делегати од 45 земји, заедничкото работење на проблеми кои не засегаат сите, различните гледишта и различните системи од кои сите ние доаѓаме. Сепак, морам да кажам дека оваа функција сеуште нема доволно тежина во нашата држава. Нашата национална делегација никогаш не ме контактира, иако имаше известување дека сите национални делегации добија контакт од младинските делегати. Додека бев таму, сите други делегати беа придружувани од нивните национални делегации, имаа тематски вечери, дискутираа за актуелните проблеми во нивните држави, додека нашата делегација не се појави ниту еднаш, што беше исклучително демотивирачки. Оваа функција во другите држави има многу поголемо значење и младите се вклучени во многу активности и процеси на национално ниво во текот на нивниот мандат од една година. Сметам дека ова е нешто што треба да се поправи и за нас, бидејќи таа поддршка е важна за целосно искористување на потенцијалот на младинските делегати.



Каде се гледаш после 10 години и кои се твоите планови и неосвоени соништа?

Се гледам како личност која и понатаму е опколена од својата фамилија, бидејќи тие се најважниот аспект на мојот живот. За десет години се гледам како остварен родител пред сè, кој ги пренесува своите вредности и принципи на своите деца. Се гледам како жена која ја зачувала својата автентичност и останала доследна на своите вредности, без да се изгуби во современите трендови кои постојано се менуваат. Исто така, како личност која продолжува да ги истражува неизмерните хоризонти на светот, бидејќи сакам да патувам. Секоја нова дестинација ме исполнува со нови искуства и со инспирација. За десет години сакам да имам посетено уште многу места и да го искусам светот низ призма на млад човек, со сите негови убавини и предизвици. Мојата визија за иднината е да бидам дел од општество кое се темели на етика, истрајност и солидарност, во кое младите се присутни поради тоа што така одлучиле, а не поради тоа што немаат избор. Најголема желба ми е да бидам дел од трансформацијата која ќе ги направи нашите вредности општо прифатени.



СТАРИТЕ ЗАНАЕТИ – СВЕТИЛНИЦИ НА ЖИВОТОТ

Викторија Тодорова

Во минатото нашите предци знаеле животот да го ткаат со нивните вешти раце и „марифет“ што ги научиле од нивните дедовци, баби и родители. Занаетите коишто во Гевгелија биле многубројни го ставле градот во редот на најдобрите во Македонија. Бројни занаети останале да опстојуваат многу години, а старата чаршија било местото каде имало најмногу дуќани.

Дел од занаетите и денес ги има, иако ретки но сепак последните занаетии ќе ги најдете или во простории во нивните домови или пак како во минатото во дуќанчиња кои сè уште нè навраќаат во добрите стари времиња.



Занаетите во некои семејства биле единствениот извор за егзистирање. Во Гевгелија еден од занаетите кои биле карактеристични, но и реткост бил занаетот на изработка свеќи.

„Мојот дедо бил директор на фирма, но дошле и лоши денови, лош период. Тој, заедно со баба ми и неколкумина пријатели, ја изгубиле својата работа. За среќа, дедо ми бил снаодлив човек, заедно со еден негов другар решиле да почнат да произведуваат и продаваат свеќи. Зошто да не, си рекол. Гаражата може да се претвори во средина за работење, во работилница, а некои од потребните алатки може рачно да се изработат, вреди да се проба“, ни раскажува Викторија Тодорова, внука на Тодор Тодоров.

Основната суровина која ја користеле била парафин. Парафинот се топел во воденото купатило на 56-57°C, со ова започнува цел процес. На двата спротивни барабана имало намотено конец, кој со рачно вртење, од едниот барабан поминувал преку воденото купатило, до другиот барабан. Овој конец служел како фитил за свеќата. Со поминувањето преку воденото купатило се создава првиот слој на свеќата бидејќи парафинот бргу се зацврстува. Истото се повторува сè додека не се добие посакуваниот дијаметар на свеќата. Имало различни големини означени со бројки (1,2,3). Ако сакале големина 1 ќе ја поминеле свеќата преку воденото купатило околу 4 пати, ако сакале големина 2 ќе ја поминеле шест до осум пати. При постигање на посакуваниот дијаметар, завршува потребата од барабаните, свеќата е замотена околу еден од барабаните и со загреано сечило се сече свеќата на едно место, добивајќи неколку прилично долги свеќи од околу 1 метар.



Следен чекор бил да се добие соодветна должина на свеќата во зависност од дијаметарот. Новосоздадените свеќи се ставале во калапите на сидовите, во кои имало прорези кои означуваат една од големините на свеќите и повторно со загреано сечило се сечат. Прикрај, готовите свеќи се мераат, се мотаат во весник и се подготвени за продажба.



„ОВА Е ЕДЕН ОД РЕТКИТЕ ЗАНАЕТИ ВО ГЕВГЕЛИЈА ЗА КОЈ МАЛКУМИНА ЗНААТ, НО СЕПАК ГАРАЖАТА КОЈА И ДЕНЕС ПОСТОИ И ВО НЕА СЕ СЕ УШТЕ СТАРИТЕ АЛАТКИ ЈА ЧУВА ПРИКАЗНАТА ЗА МОИТЕ БАБА И ДЕДО И ЗА ТРУДОТ КОЈ ЈА РАСКАЖУВА НИВНАТА ЖИВОТНА ПРИКАЗНА“, ЗАВРШУВА ВИКТОРИЈА.



РЕДАКЦИЈА

**Медиумски клуб „ЈОСКА“
СОУ „Јосиф Јосифовски“
Гевгелија**

Уредник:
Тони Аврамов

Заменик уредници:
**Ѓорги Новаковски
Андреј Димов
Леана Јанковска
Јован Грозданов**

Новинари:
**Костадин Узунов
Викторија Тодорова
Тијана Гоцкова
Тијана Атанасова**

Фотографии:
Васко Трајков

Број 17
Година II
Април, 2025

